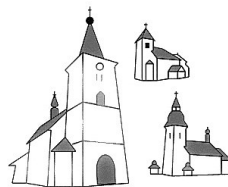

Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

Vánoce 2023

Tichá noc

Adventní koncert se chýlil k závěru. Odzpívaly školní děti, odpíval sbor a byla ohlášena poslední píseň. Najednou zhaslo světlo. Že by výpadek proudu? Nene, vždyť ze zákristie se světlo line dál! Dva pomocníci začali všem zpěvákům velkým i malým rozdávat svíčky. Bylo jich v krabici asi dost, tak pokračovali do kostela. Hned je začali i zapalovat, takže se kostelem pomalu rozlévalo kouzelné pobleskování spousty malých plamínek. „Tichá noc, svatá noc...“, zaintonovaly unisono oba sbory a většina kostela se k této světoznámé koledě přidala. Koncert dvou hudebních těles se rázem změnil ve společnou vánoční modlitbu. V tichu a zimě kostela, s hořícími svícemi, sborově jednohlasně se opírala do klenby známá melodie varhaníka F. X. Grubera a vybroušená slova pátera Josepha Mohra: „Tichá noc, svatá noc, jala lid v blahý klid.“ Všechny předešlé melodie a písně jakoby rázem zastínila tato majestátná ztišující opona. Před chvílí sboristé a posluchači, nyní Boží lid, který společně zpívá a vyzývá přicházejícího Spasitele, schouleného v tichu ubohých jesliček. Tato koleda se nestala slavnou a důležitou za víc než 200 let reklamou či nařízením, ale dotýkáním se duše lidí, kteří v ní rozpoznali pohazení a ztišení v Boží náručí.

Milí farníci, přeji vám do vánočních a novoročních dní, ať odoláte všemu vánočnímu shonu; ať se vašich srdcí opět dotkne třeba jemná koleda, lehoučká sněhová vločka či šťastný úsměv dítěte!

Žehná P. Ondřej Matula

VÁNOČNÍ POSELSTVÍ

Milí přátelé, byl jsem požádán o „vánoční poselství“ do Vašeho farního zpravodaje. A tak jsem se zamyslel, co by vlastně tím hlavním vánočním poselstvím pro každého z nás (bez ohledu na věk, státní příslušnost, věk i světonázor) mělo být. Všem myšlenkám a slovům, která se mi v hlavě vynořila, dominuje jedno slovo – láska.

Může mít hodně podob – vedle lásky k Bohu je to láska mezi členy rodiny, láska k domovu, ke své rodné zemi nebo ke svému rodnému městu. Ta poslední jmenovaná je hlavním motorem pro ty z nás, kteří se ve volbách ucházeli o možnost naše město a jeho místní části spravovat a rozvíjet. Pracovat ve prospěch ostatních a snažit se, abychom v žádné oblasti našeho života nijak významně nestrádali. Aby Skuteč i naše krásné vesnice nezaostávaly a byly čím dál příjemnějším místem k životu.

Věřím, že když všichni budeme cítit lásku k místu, kde bydlíme i k sobě navzájem, nemůžeme neuspět.

Všem Vám přeji krásné adventní dny, klidné a láskyplné Vánoce a v nadcházejícím roce 2024 hlavně pevné zdraví, štěstí a pozitivně laděnou mysl.

Jaroslav Hetflejš

MALAJSIE ANEB POČKEJTE 2 MINUTY

Během uplynulých týdnů se mohly naše spojené farnosti setkat hned třikrát. Výjimečně to nebylo ani z důvodů duchovních jako třeba obnova, nebo společenských jako třeba farní den, ale z důvodů kulturních. Měli jsme možnost zúčastnit se přednášky o Malajsií, kterou pořádal P. Jan Linhart a v které nás seznámil se svou cestou za hranice všedních dnů a která se jmenovala stejně jako úvodní titulek.

Přednášky se konaly v Předhradí v Panské zahradě, ve Skutči v muzeu anebo na Rané v Komunitním centru P. F. X. Mimry. Nám se podařil zvládnout až ten poslední termín, a tak jsme se 13. 11. vydali na Ranou, kde byl sál nabitý do posledního místa posluchači všeho věku.

Přednáška byla tradičně zajímavá a skvěle zpracovaná. Autor nás seznamoval od startu letadla až do návratu do vlasti s informacemi o zemi, městech, přírodních zajímavostech, architektuře, náboženství, o lidech a specifikách místní společnosti, o svých spolucestujících a o zážitcích, které na naplánované trase zažili a vše doplnil skvělými fotografiemi a poslechem hezké hudby a místních příběhů. Bylo to tak poutavé, že chrupání se ozývalo jenom z jednoho místa, což vzhledem k večerní hodině, vydýchanému vzduchu v sále (vzdor tomu, že jsme chvílemi ani nedýkali ☺) a přítomí, je důkaz nejvyšší kvality.

Takže ještě jednou děkujeme otci Janovi za skvěle zpracované poutavé vyprávění a ranským farníkům za přijetí v jejich hezkém komunitním centru.

Požárovi

ŠTĚDRÝ DAR PRO BETLÉMSKÉ DĚTI

... aby se mohly narodit

POMOZME MAMINKÁM, KTERÝM CHYBÍ ZÁZEMÍ...

Svým darem podpoříte provoz Azylového domu pro těhotné matky v tísní v Hamrech u Hlinska, který nabízí lidské zázemí, podporu a střechu nad hlavou dětem a jejich matkám z celé České republiky. Děkujeme!

Bankovní spojení: **2100409371/2010** Variabilní symbol: **1223**
Připísete-li při zadávání platby Vaši adresu nebo IČO, rádi Vám zašleme potvrzení o daru.
Veřejná sbírka Nadačního fondu Betlém nenarozeným je schválena Krajským úřadem Moravskoslezského kraje.

Nadační fond BETLÉM NENAROZENÝM **Kontakt:** kontakt@nfbetlem.cz, 739 354 269

www.nfbetlem.cz

SVATÝ MIKULÁŠ VE SKUTČI

Dnešní neděli nás navštívil, jako každý rok, sv. Mikuláš. Zeptali jsme se Patrika, jednoho z dětí, jaký měl pocit a co ho nejvíce oslovilo: Nejvíce mě překvapilo, že Mikuláš přišel sám. Neměl s sebou anděla ani čerta. Báł jsem se, že přijde čert, ale maminka mě připravila na to, že čert do kostela nesmí, takže se nemusím bát. Mikuláš vyprávěl o své cestě k nám, bylo těžké se k nám dostat přes velkou sněhovou nadílku. Povádal nám o tom odkud pochází, že je z Turecka, že je

tam teplo. Říkal, že je biskup a než se jím stal, byl taky takový malý kluk, kterému brzy zemřeli rodiče. Přestože je taková doba, pochází z poměrně bohaté rodiny. Už dříve věděl, že bohatství není všechno, že je mnohem lepší pomáhat druhým a dělat dobré skutky. To je mnohem víc, než peníze nebo dovolená.

Poprosil děti o básničku a za odměnu každý z nás dostal balíček plný dobrot. Mikuláš byl natolik štědrý, že balíček dostali i někteří ze starších lidí. Poté se s námi rozloučil s požehnáním a že se bude těšit opět na setkání s námi v příštím roce.

Monika a Patrik Spilkovi

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE HK

foto: Matouš Gorun- diececko.cz

Dne 25. listopadu se uskutečnilo Diecézní setkání mládeže ve Filharmonii v Hradci Králové. Z Rané jsme vyrazili autobusem v 7:30. Cestou jsme přibrali další poutníky ve Skutči a v Luži. Během cesty jsme se společně pomodlili a měli prostor pro povídání. V HK na nás už čekali organizátoři, kteří nám dali náramek s barvou našeho vikariátu. V sále jsme se usadili na místa a program mohl začít. Přivítání se ujal Mons. Josef Kajnek. Dopolední program plný divadelních scének, promluv a sdílení doprovodila Vesmírná kapela. K obědu jsme dostali pítíčko a bagetu. Odpolední program byl velmi variabilní, protože si každý mohl vybrat z velkého množství přednášek a workshopů, které se odehrávaly na biskupském gymnáziu. Já jsem například navštívila povídání p. Terezie Aron Hurychové, Na misích s Lékaři bez hranic. Během odpoledne jsme měli také možnost navštívit kavárničku nebo odpočinkovou zónu, zahrát si venkovní hru Evženova lovestory nebo zajít ke zpovědi. Celý den pak vyvrcholil mší svatou v Katedrále sv. Ducha. Moc děkujeme všem organizátorům za jejich

práci a nadšení a těšíme se zase někdy příště.

Blanka Ondráčková

DĚTSKÉ OKÉNKO

Milé děti,
nyní právě prožíváme adventní dobu, kdy očekáváme narození Ježíška o Vánocích, stejně jako celý život očekáváme příchod Pána Ježíše. Aby naše setkání s Ježíšem bylo krásné, chceme mít krásná i naše srdce.

V adventu tedy zdobíme a uklízíme nejen své přibytky, ale také svá srdce. Snažíme se být na sebe navzájem hodní, konáme dobré skutky a pomáháme si a snažíme se také něco odříct.

Co pro nás tedy znamená advent, Vám prozradí následující adventní tajenka.

E. Bártová

Adventní pracovní list

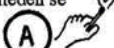
Obrázky pojmenuj a zapiš do políček pod obrázky. Nakonec zapiš do pravého sloupce písmenka podle předepsaného vzorce – a vyjde ti tajenka, co je to advent.

O první adventní neděli se

první

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

na

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----

Pátého prosince se přijde na nás děti

podívat

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

Těsně před Vánoci pečeme

1	2	3	4	5	6	7
---	---	---	---	---	---	---

které krásně voní díky

1	2	3	4	5	6
---	---	---	---	---	---

které do něj přidáváme.

Příklad: A2 = pod obrázkem A vyber 2. písmenko a zapiš do sloupce.
Po vyplnění dostaneš tajenku.

A3	
F3	
E7	
X	P
E4	
C1	
C10	
A4	
C5	
A2	
B2	
D6	
C12	
E5	
E1	
F4	

Tajenka

ANKETA MEZI ZÁKAZNÍKY PEKAŘSTVÍ

Co Vám říká ADVENT?

- čekání na Ježíška
- čas klidu, příprava na Vánoce
- čekání na Vánoce
- advent pro mě znamená ztišení, zklidnění, příprava na narození Ježíška – na Vánoce
- chaos, rodinná atmosféra
- pohoda, začátek Vánoc
- příprava na Vánoce
- těším se na Vánoce
- úklid ve svém domě, a hlavně ve své duši a srdci... ráda se dívám na děti, jak se těší na Štědrý den

A. Kozderková

O letošní adventní promluvy v rámci duchovní obnovy našich farností se postaral P. Vlastimil Kadlec OMI, který působí v západních Čechách. Pokud vás zajímá něco o něm, k jaké komunitě patří, co ho těší, ... odpovědi naleznete v tomto rozhovoru:

Jste z daleka, navštívil jste někdy náš kraj? A jak se znáte s naším o. Janem?

Východní Čechy jsou jednou z oblastí, kterou znám asi vůbec nejméně. Kromě letmého projíždění jsem neměl moc příležitostí poznat lépe Pardubický nebo Královéhradecký kraj. Sám pocházím ze středních Čech a teď už víc než deset let působím spolu se svými spolubratry na rozsáhlejší území na severním Plzeňsku. A tam se

teď cítím být nejvíc doma.

Vašeho otce Jendu jsem nejprve znal jen podle jména jako výraznou kněžskou osobnost, ale v květnu letošního roku jsme se setkali i osobně v Olomouci na konferenci Aktivizace života farností.

Můžete se nám představit, prosím?

Jmenuji se Vlastimil Kadlec. Letos mi bylo 50 let. Důležité je asi třeba zmínit, že jsem „čistokrevný“ konvertita. Od mého křtu sice uteklo už 23 let, ale ještě pořád vnímám tu novost a nadšení nového života. Kateřina Lachmanová obvykle říká, že konvertité by měli pro svou radikalitu a až bezbřehé nadšení zůstat po křtu raději tak alespoň na tři roky zavření v mrazáku, já jsem ale podle ní prý výjimka a zavřený bych měl být dodnes... Tak nevím... V každém případě jsem původně vystudovaný filolog. Po křtu jsem se začal ptát znovu po svém místě v životě a ve světě a také po svém povolání, a rozlišování mě dovedlo k řeholnímu zasvěcení v rodině misionářů oblátů (OMI). Během formace jsem strávil šest let v Itálii a pak jsem krátce působil v našich komunitách v Kroměříži, Táboře – Klokotech, jeden rok v německé Fuldě a nyní v Plasích v západních Čechách.

Kde působíte a čemu všemu se pracovníčně věnujete? Víím, že je toho na jednoho dost...

V západních Čechách je nám svěřeno poměrně rozsáhlé misijní území kolem menších měst Plasy, Manětín a kolem obcí Dolní Bělá a Ledce. Je to nádherná oblast s pohnutou minulostí, která se mnoha způsoby projevuje ještě i dnes.

Plzeňskou diecézi vůbec vnímám jako jakousi laboratoř, kde díky vstřícnosti biskupství a hlavně v důsledku místních podmínek a okolností můžeme v pastoraaci zkoušet nové cesty a nenechávat se omezovat strnulými strukturami, které v našich koutech stejně už vesměs nefungují. Je to náročná, ale krásná služba, při které jasně vyplývá na povrch, že budoucnost života a poslání nás křesťanů musí u nás stát na kvalitě našich vztahů, společné pastoraaci a cestě kněží s laiky a otevřenosti vůči světu kolem nás. To samozřejmě předpokládá změnu našeho smýšlení, což je asi to nejtěžší.

My tady u nás ale máme jednu opravdu velkou výhodu: žijeme v komunitě. To nám umožňuje nejen spravovat velká farní území, ale můžeme se tak snažit pracovat zároveň i v oblastech, které jsou víc „naše“, víc „oblátské“. Proto se jeden spolubratr věnuje vězňům na plzeňských Borech, jiný se podílí na péči o lidi bez domova, další může částečně působit na Diecézním

centru mládeže a já pracovat v různých službách uvnitř naší kongregace, starat se o mládež a povolání nebo občas někam vyjet na nějakou přednášku nebo duchovní cvičení.

A také jste knězem. Proč zrovna tím?

Tak to by bylo na dlouhé povídání, protože jde jako v každém jiném případě osobního povolání o životní příběh se vším tím, co život přináší. A to nejsou většinou přímé cesty bez zákrut. Už od dětství, pokud si pamatuju, jsem vždycky chtěl být učitelem nebo kuchařem. To první se mi také splnilo. Učil jsem francouzštinu a taky jsem se připravoval k výuce rumunštiny na filozofické fakultě v Praze. A byl jsem šťastný. Jenže pak se to nějak zašmodrchalo a já jsem se ve svých 26 letech setkal s Hospodinem. A tam se najednou moje původní plány střetly s tou obrovskou novostí života, kterou jsem ve křtu přijal a která mi výrazně rozšířila dosavadní obzory. A tak jsem se stal ze šťastného učitele ještě šťastnějším řeholníkem. Ale nic se neztratilo! Hospodin využil úplně všeho, co jsem v životě dělal.

Knězem jsem ale původně nechtěl být. Jen jsem věděl, že na ten velký dar křtu chci a musím odpovědět také darem sebe sama, proto jsem nejprve vnímal a rozlišoval povolání k zasvěcenému životu. Lákala mě naprostá nezištnost řeholního života. Ke kněžství mě přivedl až můj spolubratr, který mě během naší řeholní a misijní formace doprovázel.

Mj. jste pověřen doprovázením manželů žijících v neregulérním svazku. Co to přesně obnáší?

Zatím moc nevím, protože zkušeností ještě moc nemám. Plzeňský biskup Tomáš Holub pověřil nás, misionáře milosrdenství, doprovázením právě lidí, kteří žijí v tzv. neregulérních svazcích a kteří by se popřípadě rádi vrátili k svátostnému životu. Odpovídá tak na možnost, kterou otevřel papež František ve své exhortaci *Amoris laetitia*. Je to krásná služba, která může napomoci k usmířování a uzdravování mnoha vztahů. Jde ale především o cestu, na kterou se lidé vydávají v otevřenosti Duchu svatému, o cestu doprovázenou modlitbou a právě společným rozlišováním. Pro mě jde především o možnost zprostředkovávat Boží blízkost a jeho milosrdenství. Konečné rozhodnutí ale náleží biskupovi.

Misie jsou vám také blízké...

Jsme misijním řádem, takže dělit se s ostatními o radost evangelia je nám nějak vlastní. Sám jsem byl vždycky otevřen i tzv. zahraničním misiím. Mou vysněnou misii je Latinská Amerika, zejména Uruguay, silně sekularizovaná společnost v leccems podobná té naší. Ale zatím prožívám zahraniční misie u nás doma. A to doslova. Žiju totiž v mezinárodní komunitě šesti bratří tří národností: jsme tři Češi, i když jeden z nás se narodil dvěma slovenským rodičům, druhý pochází z Pražska (Hlučínska), takže Čechem jak poleno jsem vlastně jen já... Další spolubratři pocházejí z Rakouska, Srí Lanky a Madagaskaru. Takže o pestrost u nás není nouze. Je to krásná zkušenost univerzální církve, která člověka osvobozuje od mnoha utkvělých a rigidních představ a postojů a otevírá ho širokým obzorům.

Dejte čtenářům inspiraci, jakými myšlenkami se v adventu zaobíráte?

Advent je asi mým nejoblíbenějším obdobím. Ale lhal bych, kdybych řekl, že s počátkem adventu se mi radikálně mění život a rytmus dní a já se pohroužím do hlubokých a vznešených myšlenek a kontemplací. Všední život s tím, co každodenně přináší, pokračuje dál. Přesto vás ale usínající příroda, napadlý sníh, brzké stmívání... zcela spontánně přivádějí

k myšlenkám o smyslu života, o čekání, kterým je náš život vyplněn. Nějak snáz se přemítá o tom podstatném. A jelikož je advent i předvánočním časem, tak je přirozeně vyplněn i radostí a myšlenkami na obdarování, a tedy na vztahy, které nakonec všechno propojují a dávají našemu pachtění smysl.

O co jste kdysi psal Ježíškovi, a o co byste si napsal dnes s vědomím, že to dostanete?

Mám velmi špatnou paměť, vůbec si nepamatuji, o co jsem jako dítě Ježíška prosil. Ale jistě jsem se nijak výrazně nevymykal přáním ostatních dětí. Dneska bych si asi napsal o trochu víc času na obyčejné bytí s blízkými, o trochu času si jen tak sednout, nic nezařizovat, jen tak si povídat a smát se. Samozřejmě toho, co by potřeboval dnešní svět a lidé kolem nás, je mnoho... ale snad nepřeháním, když řeknu, že já vlastně všechno potřebné mám. Navíc dostávám spoustu darů den za dnem. Hospodin mě obdarovává setkáními. To je to nejvíc, co mám: setkání s lidmi, které mi Pán posílá do života.

Co vás v poslední době potěšilo?

Právě setkání. Třeba včera s jedním manželským párem, Petrem a Elou, kteří by u nás chtěli trochu zpestřit Vánoce ukrajinským uprchlíkům. Jen tak. Protože budou Vánoce. A tak spolu s nimi, se spolubratry a několika farníky vymýšlíme, jak je vánočně obdarovat a jak dovolit jim, aby obdarovali svou blízkostí nás.

Co vy a Vánoce, v jaké podobě je máte rád?

Mám je rád právě tak, jak je zrovna prožívám. Jiné Vánoce jsem zakoušel jako malý doma, jiné ve formaci v Itálii, jiné zase teď ve službě. To, co je ale všechny propojuje, je setkání. Vánoce jsou pro mě v tomto ohledu privilegovaným časem. Lidé jsou přirozeně více otevření a také více vnímaví vůči naději, kterou Vánoce přinášejí. A tak jde často o jednoduchá, ale hluboce lidská setkání.

A nesmí chybět ani setkání komunitní. A i když nemáme se spolubratry v komunitě čas, abychom se v klidu setkali na Štědrý večer kolem štědrovečerního stolu, vynahrazujeme si to u oběda na Boží hod. Setkání nesmí chybět.

Především ale nechybí to setkání základní, které pak dává smysl všem ostatním. Když se vrátím - obvykle zmordovaný - z „půlnočních mší“, tak se aspoň na chvíli posadím k betlémku a jen tak koukám... Vzpomínám na své blízké, na všechna obdarování, která jsem od Boha dostal, od té chvíle, co se ve mně Kristus narodil, a děkuju...

Děkujeme za rozhovor, přejeme nejen do nového roku spokojenost, radost a pohodu se vším a ve všem, co děláte. A zase někdy na viděnou.

R. Spilková

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Skuteč: 1143388369/0800

Účet pro příspěvky na opravu farní střechy ve Skutči: 4295878379/0800

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Předhradí: 1144532369/0800

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Raná: 1143545379/0800

MIMOŘÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

23. 12. Živý betlém ve Skutči
 26. 12. od 15.00 zpívání u jesliček - Raná
 6. 1. Tříkrálová sbírka ve Skutči, Předhradí a Rané
 6. 1. 21. Tříkrálový ples v KK Skuteč
 7. 1. Tříkrálový koncert ve 14:00 v Předhradí
 10. 1. Ekonom. rada v 17.30 ve Skutči
 14. 1. Dětská mše sv. ve Skutči a Předhradí
 4. 2. Dětská mše sv. ve Skutči a Předhradí
 3. 3. Dětská mše sv. ve Skutči a Předhradí
 16. 3. Postní duch. obnova na gymnáziu ve Skutči s P. Vojtěchem Loubem z Třebíče
 27. 3. Předvelikonoční mše sv. s gymnáziem v 8.00 ve Skutči
 7. 4. Dětská mše sv. ve Skutči a Předhradí

změna programu vyhrazena :-)

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

	Skuteč	Předhradí	Raná
Neděle - 24. 12. 4. neděle adv. / Štědrý den	8.00 (adventní) 16.00 - vánoční mše sv. pro rodiny s dětmi 23.00	(16.00 v sobotu) 21.30	9.30 (adventní) 22.00
Pondělí - 25. 12. Boží hod vánoční	8.00 18.00	9.30	8.00 - Holetín 9.30
Úterý - 26. 12. sv. Štěpána	8.00 11.00 - Štěpánov	9.30	9.30 15.00 - zpívání u jesliček
Neděle - 31. 12. sv. Sv. Rodiny obnova manž. slibů	8.00	9.30	9.30
Pondělí - 1. 1. - Nový rok Matky Boží P. Marie	8.00 18.00	9.30	8.00 - Holetín 9.30
Sobota - 6. 1. Slavnost Zjevení Páně	8.00	9.30	8.00
Neděle - 7. 1. Svátek Křtu Páně	8.00 18.00	9.30	8.00 - Holetín 9.30

Vydáno 17. prosince 2023 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, **Internet:** www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz